

ἜΤΟΣ Γ'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 124

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαί 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἑφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 28 Ἰουνίου 1881.

Ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ Ὄρα τῆς 21 Ἰουνίου ἐσύστησεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας οὐδὲν πλέον, οὐδὲν ἤττον, νὰ μὴ δεχθῶσι τὰς ἑλληνικὰς ἀρχάς, δηλαδὴ νὰ στρέψωσιν ὅπλα ἀδελφοκτόνα κατὰ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων, καὶ γράφει δικαστρέφων τὴν ἀλήθειαν, ὅτι οἱ Θεσσαλοὶ διαμαρτύρονται κατὰ τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ εἰς τὸν ζυγὸν ἄλλης οὐχ ἥττον ἐπαχθοῦς ἀθαιρεσίας.

Τὸ στατιστικὸν τοῦτο ἄρθρον θέλει ἐπιβρύνει ἐσκαί τὸν γράψαντα αὐτὸ πολιτικὸν ἐπιχειρηματικὸν ἀλλὰ ποῖα τὰ κῆτιν τὰ προκαλοῦντα τὴν τοιαύτην μανίαν τοῦ καλουμένου ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως; Πρέπει ν' ἀνκτρέξῃ τις εἰς τὸ παρελθόν, ὅπως ἀσφικτῶς ἐρμηνεύσῃ τὰ ψυχολογικὰ ἑλακτήρια τὰ ὁποῖα ἐξώθησαν καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τὸν φαρμακερὸν, ἵνα μὴ τι σκληρότερον εἴπωμεν, κάλαμον τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ὁ κ. Τρικούπης ἐκπροσωπεῖ, ὡς μὴ ὄφειλε, σύστασιν ἐν τῷ παρελθόντι ἀνθρώπων, οἵτινες ἐθεμελίωσαν τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀρνήσεως πολλὰκις τῶν ἱερωτάτων ἀρχῶν τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ἐπιζητήσαντες τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἐνκντίων τῶν διὰ παντὸς ἀθεμίτου καὶ ἀπανθρώπου ἐνίοτε μέσου, καὶ δι' αὐτῆς ἔτι τῆς κατὰστροφῆς τῶν τιμαλφεστάτων συμφερόντων τοῦ ἔθνους. Αὐτοί, κατὰχρώμενοι τῆς ἀπλοϊκότητος προσώπων ἡρωϊκῶν, δι' ἑλληνικῶν χειρῶν ἔκκυσαν τὸν ἑλληνικὸν στόλον ἐπὶ Κυβερνήτου, κα-

θύβρισαν δὲ καὶ κατεδίωξαν μέχρις ἐξοντώσεως τὸν ἐνχρετόν ἐκεῖνον καὶ ἀληθῶς μέγαν ἄνδρα· αὐτοὶ μυριάκις ἐπεβουλεύθησαν τὸν ἀγαθὸν καὶ πατριώτην Ὅθωνα, εἰταγγυόντες καὶ τούρκους συμμάχους τῶν ληστανταρτῶν τοῦ 1848· αὐτοὶ ἀποβιβάσαντες τέλος τὸν πρῶτον τῆς Ἑλλάδος Βασιλέα, ἐπεχείρησαν νὰ κρατήσωσι τῶν πραγμάτων διὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἐν πᾶσιν ὅμως ἀπέτυχον· αὐτοὶ τέλος δὲν ἔπκυσαν ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι σήμερον θνασίμως συκοφαντοῦντες πάντα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὴν συμμορίαν.

Ὁ κ. Τρικούπης ἐπικίξε κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξουσίαν ῥόλον ἀδεξίου πολιτικοῦ ταχυδρακτυλοῦ κατ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς λέξεως. Προσεπέθησε παντοιοτρόπως καὶ διὰ τῶν γελοιοδωδεστέρων πολλὰκις μέσων νὰ πκρουσιασθῇ ὡς ὁ ἀνθρώπος δῆθεν τῆς Ἀγγλίας, δὲν ἐδίττασε δὲ νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν κατὰστροφὴν παντὸς πολιτικοῦ ἀντιπάλου του διὰ τοῦ ὅπλου τῆς συκοφαντικῆς. Πλὴν ὁ κ. Τρικούπης ἀπέτυχεν εἰς ὅλα. Ἀπέτυχε καὶ ὡς ὀργανωτῆς, ἀποδείξας κατὰ τὴν τελευταίαν πρωθυπουργίαν του ἐσχάτην ἀνικανότητα, καὶ ὡς διπλωμάτης, συντελέσας ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος τροπὴν τῶν πνευμάτων καὶ τῶν πραγμάτων ἐν Εὐρώπῃ, διὰ τε τῶν ἀπερισκέπτων μέτρων του καὶ διὰ τῶν φαντασματικῶν λόγων του. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς μεγίστην τοῦ τόπου ζημίαν δυστυχῶς.

Εὐτυχῶς ὅμως ὁ κ. Τρικούπης ἀπέτυχε καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀξιοκατακρίτους προπαθείας του ἀπὸ τριῶν μηνῶν πρὸς ἀναστάτωσιν τοῦ τόπου καὶ πρὸς πρόκλησιν ἐθνοκτόνου ἐπαναστάσεως ἐν Θεσσαλίᾳ. Δὲν ἐπιστεῦομεν δέ, ὅτι ὁ καλούμενος ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἤθελεν ἐν ἔτει 1881 ἀποπειραθῆναι ν' ἀνανεώσῃ τὴν παρὰδοσιν τῆς μετὰ τῶν Τούρκων συμμοχίας. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦτο ἐπλανήθη, κακῶς ἐκτιμήσας καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς.